

Manden ligeledes er udmærket anbefalet af sine Foresatte, ſaa jeg maa antage, at den Omſtændighed, at Sagen er foreſlaaet henviſt til den ærede Miniſter enſtemmig af Udvalget, vil have til Følge, at der vil blive taget Henſyn til den ſtaffels Enke, ſom i høi Grad er trængende, ſaa hurtig ſom muligt. Hermed har jeg anbefalet Andragenderne ſom Ordſfører og haaber, at jeg ikke har gjort det for langt.

Bjørnbaſt: Det er, ſom ærede Medlemmer ville have ſet, Punkt 37 i Betænkningen, Andragendet fra C. Gyrrrefen af Aarhus, ſom jeg paa egne og Medforſlagsſtillers Vegne ſkal omtale med nogle ſaa Ord. Der foreligger her et Andragende, ſom allerede flere Gange tidligere har været i Rigsdagen, og ſom ogsaa har været til Finantsudvalgets Overveielſe. Mandens Andragende i ſin Tid til Krigsminiſteren ſit efter en Del Overveielſe det Reſultat, at han ſit en aarlig Underſtøttelſe af 150 Kr., og ſiden 1882 har den vedkommende Anſøger været opført paa Finantslovene, og naar diſſe ere blevne vedtagne, har han alſaa faaet en Underſtøttelſe, der har været fortløbende ſiden den Tid. Noget efter, at han ſit denne Underſtøttelſe paa 150 Kr., androg han imidlertid om en Forhøielſe, og det fandt Finantsudvalget i ſin Betænkning den Gang var rimeligt og henviſte Andragendet til Krigsminiſteren, hvilket kan ſes af Betænkningen for 1882—83, hvor han er opført under Nr. 63. Da der imidlertid ikke ſtete Noget derved, har han fornyet Andragendet flere Gange, og nu er det atter fremkommet. Jeg tror, at det er hævet over enhver Tvivl, og den tidligere Udvalgsbetænkning er ogsaa gaaet ud deraf, at han har gjort ſig ſaa fortjent, at han ikke maa anses for uberettiget til at faae en ſaadan Underſtøttelſe. Man veed vel, at der er Mange, der trænge, men jeg tror, at han er en af dem, der have gjort ſig fortjent af Fædrelandets Forſvar. Han har frivillig offret ſig i begge de ſleſvigſke Krige og gjort — det tør jeg paaftaa — temmelig god Tjenefte. At han opnaaede 150 Kr., er, ſaavidt jeg veed, væſentlig bevirket ved, at den nuværende Indenrigsminiſter, ſom ſærlig nøie kjendte hans Forhold, og ſom den Gang var Medlem af Finantsudvalget, anbefalede ham, og idet jeg nu anbefaler ham til den ærede Krigsminiſters fornyede Velvillie, beder jeg ham henvende ſig til ſin Kollega Indenrigsminiſteren, ſom jeg er ſikker paa vil gi ve dette Andragende ſin varmefte Anbefaling. Andragendet er ledsaget af ſaa paaſidelige Mænds Vidneſbyrd, at der ikke kan

være Tvivl om hans Værdighed og Trang. Saavel Borgmeſteren i Aarhus ſom forſkjellige Løgere og andre anſete Mænd have anbefalet hans Andragende.

Ordſføreren (Buſt): Jeg kan naturligvis ſom Udvalgets Ordſfører ikke anbefale Thinget at ſtemme for det Andragende, der nu ſidſt er blevet omtalt. Vi have overveiet Sagen, og vi have haft det, ſom ogsaa Betænkningen udviſer, flere Gange. Det er ganſke rigtig, hvad den ærede ſidſte Taler ſagde, at den ærede Indenrigsminiſter den Gang var Medlem af Finantsudvalget, og jeg tror ogsaa nok, at han har haft en væſentlig Del i, at Manden ſit de 150 Kr. aarlig. Det er naturligvis en anden Sag, om den ærede Krigsminiſter efter en Konference med den ærede Indenrigsminiſter kommer til det Reſultat, at han paa Finantsloven vil bede om at faae diſſe 150 Kr. forhøiet, ſaa kunne vi jo tale om Sagen, men i Dag kan jeg ikke anbefale Thinget at ſtemme for dette Andragendes Forſlag; thi efter vor Overbeviſning, ſom vi ere komne til efter at have underſøgt de foreliggende Dokumenter, kunne vi ikke anbefale, at Sagen gjøres til Gjenſtand for en Indſtilling. Det er kun denne Bemærkning, jeg ſom Ordſfører har følt mig forpligtet til at gjøre.

D. Chriſtensen: Da jeg ikke ſer mig i Stand til at ſtemme for Indſtillingen under Nr. 17, ſkal jeg i alt Korthed blot minde om, at der i Betænkningen kun ſtaar anført, at Vedkommende er i Stand til at fremlægge fortrinlige Anbefalinger; men de ere naturligvis ikke tilſtede; Vedkommende har forudjat, at det ikke gjordes nødvendigt. Jeg er i den Stilling at kjende denne Mand nøie og ſkal ikke omtale Andragendet videre, men kun ſige, at hans Fortid er ikke nok for mig til at ſtemme for det. Da det er et rent perſonligt Spørgſmaal, er det det meſt Naturlige, at jeg ikke udtaler mig videre, hvis det ikke ſkulde blive nødvendigt, da det ſelvfølger, ikke vilde blive til Mandens Fordel.

Krigsminiſteren (Bahſon): Med Henſyn til de foreliggende Andragender ſkal jeg, da Sergent Eckhaufen er bleven nævnt ſidſt og tillige er opført ført blandt Indſtillingerne til mig, ogsaa omtale ham ført med et Par Ord. Med Henſyn til den Ting, at der ikke er Anbefalinger til Stede for ham, vil jeg dog ſige, at det er os bekjendt i Krigsminiſteriet, at han har en ſærdeles god Krigshistorie. Han har nemlig flere Gange anſøgt om Underſtøttelſe hos